Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. októbra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Slobodné poskytovanie služieb — Obmedzenia — Daňová právna úprava — Príjmy pochádzajúce z výhier z hazardných hier — Rozdiel v zdanení medzi výhrami získanými v zahraničí a výhrami pochádzajúcimi z vnútroštátnych herní“

V spojených veciach C-344/13 a C-367/13,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Commissione tributaria provinciale di Roma (Taliansko) z 28. mája 2013 a doručené Súdnemu dvoru 24. júna a 1. júla 2013, ktoré súvisia s konaniami:

Cristiano Blanco (C-344/13),

Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

proti

Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory M. Ilešič, sudcovia A. Ó Caoimh, C. Toader (spravodajkyňa), E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— C. Blanco a P. P. Fabretti, v zastúpení: M. Rosa a S. Cristaldi, avvocati,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. De Bellis, avvocato dello Stato,

— belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Vlaemminck a R. Verbeke, advocaten,

— Európska komisia, v zastúpení: D. Recchia a W. Roels, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 46 ES a 49 ES, teraz článku 52 ZFEÚ a článku 56 ZFEÚ.

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi pánmi Blancom a Fabrettim a Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (ďalej len „Agenzia“) vo veci ich daňových výmerov.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, s. 15) vo svojom článku 2 ods. 1 bode 3 písm. f) stanovuje, že sa vzťahuje na kasína.

Talianske právo

4 Článok 67 ods. 1 písm. d) dekrétu prezidenta republiky č. 917 o schválení konsolidovaného znenia predpisov o daniach z príjmov (decreto del Presidente della Republica n. 917 – Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi) z 22. decembra 1986 (riadna príloha ku GURI č. 302 z 31. decembra 1986) vo svojom znení platnom a účinnom ku dňu skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „DPR č. 917/86“) považuje za ostatné príjmy, ktoré sú ako také zahrnuté do základu dane z príjmu, „výhry v lotériách, v súťažiach o ceny, vo verejných hrách a stávkach a ceny zo súťaží zručnosti alebo zo žrebovaní“.

5 Článok 69 ods. 1 tohto dekrétu spresňuje, že ceny a výhry uvedené v jeho článku 67 ods. 1 písm. d) „sú príjmom vo výške celej sumy získanej v zdaňovacom období bez akéhokoľvek odpočítania“.

6 Článok 30 prvý odsek dekrétu prezidenta republiky č. 600 z 29. septembra 1973, ktorým sa zavádzajú všeobecné ustanovenia v oblasti stanovenia daní z príjmov (riadna príloha ku GURI č. 268 zo 16. októbra 1973) stanovuje:

„… výhry vyplývajúce zo žrebovania, zo súťaží zručnosti, zo súťaží o ceny, tipovania alebo stávok, vyplatené štátom, verejnoprávnymi alebo súkromnoprávnymi právnickými osobami a osobami označenými v článku 23 prvom odseku tohto dekrétu sú predmetom zrážkovej dane s možnosťou výberu a s výnimkou prípadov, keď zrážkovú daň už upravujú iné ustanovenia. Zrážkové dane sa neuplatnia, ak celková hodnota cien… neprekročí 50 000 lír [25,82 eura]; ak je väčšia ako táto hranica, suma podlieha dani v celom rozsahu.“

7 Toto ustanovenie sa však neuplatňuje na výhry vyplatené talianskymi herňami, pretože podľa článku 30 siedmeho odseku tohto dekrétu je daň z výhier zaplatených týmito herňami zahrnutá do dane z predstavení, v súčasnosti zmenenej na daň zo zábavy zavedenej legislatívnym dekrétom č. 60 z 26. februára 1999 (GURI č. 59 z 12. marca 1999, s. 5).

8 Okrem toho podľa článku 3 dekrétu prezidenta republiky o dani z predstavení (decreto del Presidente della Republica n. 640 – imposta sugli spettacoli), z 26. októbra 1972 (riadna príloha ku GURI č. 292 z 11. novembra 1972) v znení legislatívneho dekrétu č. 60 z 26. februára 1999 herne, ktoré sú povinné platiť daň zo zábavy, sú oslobodené od povinnosti výberu dane od divákov, účastníkov a stávkujúcich. Základom tejto dane je suma vybratá za vstupenky predané verejnosti, ako aj suma predstavujúca kladný denný rozdiel medzi sumami vybratými za účasť na hrách a sumami vyplatenými hráčom za výhry a akýkoľvek iný príjem spojený s prevádzkovaním hier.

Spory vo veci samej a prejudiciálna otázka

Vec C-344/13

9 Agenzia doručila 1. decembra 2011 pánovi Blancovi tri daňové výmery, v ktorých sa mu kladie za vinu, že nepodal daňové priznanie za celé zdaňovacie obdobia týkajúce sa rokov 2007 až 2009 a nepriznal za rok 2007 sumu 410 227 eur, za rok 2008 sumu 25 969 eur, ako aj za rok 2009 sumu 46 028 eur, ktoré zodpovedajú výhram získaným v kasínach nachádzajúcich sa v iných členských štátoch, ako aj v tretích štátoch. Uvádza, že uvedené sumy mali byť zahrnuté do zdaniteľného príjmu pána Blanca, pretože predstavujú „ostatné príjmy“ v zmysle článku 67 ods. 1 písm. d) DPR č. 917/1986. V dôsledku toho sa od pána Blanca začala v daňovom konaní vymáhať suma 488 703,16 eura za rok 2007, suma 23 919,86 eura za rok 2008 a suma 41 291,89 eura za rok 2009 z titulu dane z príjmov fyzických osôb, zvýšenia dane a pokút.

10 Pán Blanco podal proti týmto daňovým výmerom viacero odvolaní. Tieto odvolania boli spojené z dôvodu ich vzájomnej súvislosti, pokiaľ ide o ich predmet a osobu odvolateľa vo veci samej. Tento posledný uvedený sa na jednej strane domnieva, že informácie, z ktorých vychádza Agenzia, mali byť vykladané s obozretnosťou, keďže sú získané z internetovej stránky, ktorá preberá iba hrubé výhry a nezohľadňuje určité skutočnosti týkajúce sa týchto výhier, ako sú prax „stacking“, straty a náklady. Na druhej strane tvrdí, že daňové výmery porušujú najmä zásadu zákazu dvojitého zdanenia upravenú medzinárodnými zmluvami s odkazom na článok 2 vzoru daňového dohovoru o príjme a majetku vypracovaného Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD), zásadu slobodného poskytovania služieb upravenú v článku 56 ZFEÚ a zásadu nediskriminácie upravenú v článku 21 Charty základných práv Európskej únie, ako aj články 18 ZFEÚ a 49 ZFEÚ. Pán Blanco poukazuje na diskriminačné zaobchádzanie z dôvodu, že výhry získané v Taliansku sú oslobodené od povinnosti podať daňové priznanie a nevzťahuje sa na ne daň z príjmu, pretože pri zdroji podliehajú náhradnej dani zo zábavy a že výhry uskutočnené v iných štátoch, ktoré už boli zdanené pri zdroji v týchto štátoch, nemôžu byť zdanené v Taliansku.

11 V tomto ohľade pán Blanco poukazuje na vec, ktorú považuje za podobnú a ktorá viedla k rozsudku Lindman (C-42/02, EU:C:2003:613), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že článok 49 ES bráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa výhry pochádzajúce z hazardných hier organizovaných v iných členských štátoch považujú za zdaniteľný príjem z titulu dane z príjmu, zatiaľ čo výhry pochádzajúce z hazardných hier organizovaných v dotknutom členskom štáte nie sú zdaniteľné. Zastáva názor, že vnútroštátny súd nesmie uplatniť vnútroštátnu právnu úpravu z dôvodu jej diskriminačnej povahy vychádzajúcej osobitne z jej rozporu s článkom 56 ZFEÚ.

12 Agenzia spochybňuje dôvodnosť odvolaní vo veci samej a navrhuje ich zamietnutie. Domnieva sa, že konala v súlade s platnou právnou úpravou a vo všeobecnosti odkazuje na podrobnejšie vysvetlenie uvedené v daňovom výmere, v ktorom uviedla, že za dotknuté zdaňovacie obdobia odvolateľ vo veci samej nepodal daňové priznanie.

13 Vnútroštátny súd vylučuje dôvod založený na dvojitom zdanení a uvádza, že treba rozlišovať daň, ktorú musí zaplatiť herňa, a daň, ktorú musí zaplatiť výherca. Dane herne a výhercu sa totiž vyberajú na základe rozdielnych daňovoprávnych aktov.

14 Hoci tento súd pripúšťa, že existuje rozdiel v daňovom režime podľa toho, či boli výhry z hier získané v Taliansku alebo v inom členskom štáte, tento rozdiel v zaobchádzaní predstavuje zakázanú diskrimináciu iba pri neexistencii dôvodov umožňujúcich odôvodniť takýto rozdiel.

15 Tento súd uvádza, že so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora by takýto rozdiel v zaobchádzaní mohol byť považovaný za odôvodnený, ak by spadal pod ustanovenie výslovne pripúšťajúce odchýlku, ako je článok 52 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva článok 62 ZFEÚ, a mal by za cieľ zaručiť verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie, pričom bude v súlade so zásadou proporcionality a skutočne zaručí dosiahnutie cieľa koherentne a systematicky.

16 Podľa vnútroštátneho súdu má talianska právna úprava za cieľ ani nie tak chrániť národné herne, ako odradiť prax prania a samoprania kapitálu v zahraničí, ako aj obmedziť únik do zahraničia alebo prísun do Talianska kapitálu, ktorého pôvod nemôže byť kontrolovaný.

17 Tento súd sa domnieva, že je nevyhnutné, aby Súdny dvor presne posúdil dôvody, ktoré viedli vnútroštátneho zákonodarcu k prijatiu takejto právnej úpravy a že talianska vláda môže byť spôsobilá vysvetliť dôvody, pre ktoré sa rozhodla zdaniť výhry vyplývajúce z hazardných hier získané v zahraničí.

18 Za týchto podmienok Commissione tributaria provinciale di Roma rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je uloženie povinnosti podať daňové priznanie a zaplatiť daň na účely zdanenia výhier, ktoré v herniach v členských štátoch Európskej únie získajú osoby s bydliskom v Taliansku, ako to upravuje článok 67 [ods. 1] písm. d) [DPR č. 917/86], v rozpore s článkom [56 ZFEÚ], alebo ho možno považovať za odôvodnené z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia v zmysle článku [52 ZFEÚ]?“

Vec C-367/13

19 Agenzia doručila 6. decembra 2011 pánovi Fabrettimu daňový výmer za rok 2009, v ktorom žiada zaplatenie sumy 45 327,48 eura z dôvodu, že nepodal daňové priznanie za sumu 52 000 eur, ktorú vyhral v hre poker v kasíne usadenom v inom členskom štáte.

20 Pán Fabretti z rovnakých dôvodov, ako sú tie, ktoré uviedol pán Blanco, spochybňuje tento daňový výmer a podal proti nemu odvolanie. Agenzia uvádza analogické tvrdenia, ako sú tie, ktoré uvádza proti pánovi Blancovi.

21 Commissione tributaria provinciale di Roma analogicky ako v prípade jej prvého rozhodnutia, ktoré viedlo k veci C-344/13, odôvodňuje potrebu začať prejudiciálne konanie. Rozhodla konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru zhodnú prejudiciálnu otázku, ako je tá, ktorá bola podaná v tomto návrhu.

22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 11. júla 2013 boli veci C-344/13 a C-367/13 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnej otázke

23 Svojou jedinou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 52 ZFEÚ a 56 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej výhry z hazardných hier získané v jej národných herniach nepodliehajú dani z príjmov, zatiaľ čo výhry získané v iných členských štátoch dani podliehajú, a či dôvody verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia umožňujú odôvodniť takýto rozdiel v zaobchádzaní.

24 Na úvod treba spresniť, že hoci priame dane patria do právomoci členských štátov, musia tieto členské štáty napriek tomu pri jej výkone dodržiavať právo Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Lindman, EU:C:2003:613, bod 18 a citovanú judikatúru).

25 V prvom rade sa vnútroštátny súd pýta, či vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že slobodné poskytovanie služieb stanovené v článku 56 ZFEÚ vyžaduje nielen vylúčenie akejkoľvek diskriminácie voči poskytovateľovi služieb, ktorý je usadený v inom členskom štáte, na základe jeho štátnej príslušnosti, ale aj odstránenie všetkých obmedzení, i keď sa uplatňujú bez rozdielu na vnútroštátnych poskytovateľov a poskytovateľov z iných členských štátov, pokiaľ môžu zabraňovať činnosti poskytovateľa so sídlom v inom členskom štáte, kde legálne poskytuje obdobné služby, sťažovať ju alebo ju robiť menej atraktívnou (pozri najmä rozsudok Dirextra Alta Formazione, C-523/12, EU:C:2013:831, bod 21 a citovanú judikatúru).

27 Ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobodného poskytovania služieb sa použijú tak, ako to už Súdny dvor rozhodol, na činnosť, ktorá spočíva v možnosti, aby sa používatelia zúčastnili za odplatu peňažnej hry (rozsudok Zenatti, C-67/98, EU:C:1999:514, bod 24 a citovaná judikatúra). Okrem toho slobodné poskytovanie služieb prospieva tak poskytovateľovi, ako aj príjemcovi služieb (rozsudok Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, bod 51 a citovaná judikatúra).

28 Vo veci samej zo zistení vnútroštátneho súdu, ako aj z pripomienok talianskej vlády vyplýva, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy výhry získané v herniach hazardných hier nachádzajúcich sa v Taliansku podliehajú zdaneniu pri zdroji, ktoré spočíva v zdanení týchto herní. Presnejšie, výhry získané vo vnútroštátnych herniach sú predmetom zrážky vypočítanej v závislosti od rozdielu medzi sumami vybratými za hry a sumami vyplatenými hráčom za získané výhry. Talianska vláda spresňuje, že výhry získané v herniach nachádzajúcich sa v Taliansku sú oslobodené od dane z príjmu s cieľom vyhnúť sa dvojitému zdaneniu rovnakých súm na vstupe u herní a na výstupe u hráča.

29 Naopak, výhry pochádzajúce z hazardných hier získané v herniach usadených v zahraničí sa považujú za príjmy. Tieto príjmy sa musia nachádzať v daňovom priznaní, a teda podliehať dani z príjmu.

30 Skutočnosť, že táto vnútroštátna právna úprava priznáva oslobodenie od dane z príjmu iba výhram z hier získaným v dotknutom členskom štáte, má za následok podriadenie poskytovania služieb, ktoré predstavuje organizácia peňažných hier za odplatu, odlišnému daňovému systému podľa toho, či sa činnosť vykonáva v tomto štáte alebo v iných členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Laboratoires Fournier, C-39/04, EU:C:2005:161, bod 15 a citovanú judikatúru).

31 Okrem toho, ako uvádzajú odvolatelia vo veci samej a Európska komisia, rozdiel v daňovom zaobchádzaní, podľa ktorého sa za príjmy podliehajúce zdaneniu považujú iba výhry z hier získané v inom členskom štáte, znižuje atraktívnosť presunu do iného členského štátu s cieľom hrať hazardné hry. Adresáti predmetných služieb, ktorí majú bydlisko v členskom štáte, kde sa uplatňuje takýto rozdiel v zaobchádzaní, sú totiž odrádzaní zúčastniť sa na takých hrách, ktorých organizátori sú usadení

v iných členských štátoch, vzhľadom na význam, ktorý pre ne má možnosť získať daňové oslobodenie (pozri analogicky rozsudok Vestergaard, C-55/98, EU:C:1999:533, bod 21, ako aj Komisia/Dánsko, C-150/04, EU:C:2007:69, bod 40 a citovanú judikatúru).

32 Okolnosť, že poskytovatelia hier usadení v tomto členskom štáte podliehajú dani ako organizátori peňažných hier, neodníma právnej úprave dotknutej vo veci samej jej zjavne diskriminačnú povahu, keďže táto daň nie je, ako uvádza vnútroštátny súd, analogická s daňou z príjmu, ktorá postihuje výhry pochádzajúce z účasti daňovníkov na hazardných hrách organizovaných v iných členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok Lindman, EU:C:2003:613, bod 22).

33 Vnútroštátna právna úprava, ako je tá vo veci samej, preto vytvára diskriminačné obmedzenie slobodného poskytovania služieb tak, ako je zaručené článkom 56 ZFEÚ nielen vo vzťahu k poskytovateľom, ale aj adresátom týchto služieb.

34 V druhom rade treba overiť, či toto diskriminačné obmedzenie môže byť odôvodnené.

35 Vnútroštátny súd a talianska vláda tvrdia, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej má za cieľ predchádzať praniu a samopraniu kapitálu v zahraničí, ako aj obmedziť únik do zahraničia alebo prísun do Talianska kapitálu, ktorého pôvod je osobitne neurčitý.

36 Ako uvádza táto vláda, Súdny dvor opakovane rozhodol, že právna úprava hazardných hier je súčasťou tých oblastí, v ktorých existujú významné rozdiely morálneho, náboženského a kultúrneho charakteru medzi členskými štátmi. Ak v tejto oblasti neexistuje harmonizácia na úrovni Únie, prináleží každému členskému štátu, aby v týchto oblastiach určil na základe vlastnej stupnice hodnôt požiadavky, ktoré si vyžaduje ochrana predmetných záujmov (pozri najmä rozsudky Stanleybet International a i., C-186/11 a C-209/11, EU:C:2013:33, bod 24, ako aj Digibet a Albers, C-156/13, EU:C:2014:1756, bod 24).

37 Aj keď Súdny dvor už identifikoval určité množstvo naliehavých dôvodov všeobecného záujmu, ktoré môžu byť uvedené na odôvodnenie obmedzenia slobodného poskytovania služieb, medzi ktoré patria ochrana spotrebiteľa, boj proti podvodom a prevencia sociálnych problémov spojených s hrami, na tieto ciele nemožno poukazovať na účely odôvodnenia obmedzení uplatňovaných diskriminačným spôsobom (rozsudok Komisia/Španielsko, C-153/08, EU:C:2009:618, bod 36 a citovaná judikatúra).

38 Diskriminačné obmedzenie je tak zlučiteľné s právom Únie iba vtedy, ak spadá pod ustanovenie výslovne pripúšťajúce odchýlku, ako je článok 52 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva článok 62 ZFEÚ, a ktoré má za cieľ zaručiť verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo verejné zdravie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Komisia/Nemecko, C-546/07, EU:C:2010:25, bod 48 a citovanú judikatúru, ako aj Dickinger a Ömer, C-347/09, EU:C:2011:582, bod 79).

39 V dôsledku toho vnútroštátna právna úprava, ako je dotknutá vo veci samej, môže byť odôvodnená iba v rozsahu, v akom sleduje ciele zodpovedajúce dôvodom verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia v zmysle článku 52 ZFEÚ. Okrem toho treba pripomenúť, že obmedzenia ukladané členskými štátmi musia spĺňať podmienky proporcionality. Vnútroštátna právna úprava je tak spôsobilá zaručiť dosiahnutie uvedeného cieľa len vtedy, ak skutočne zodpovedá úsiliu dosiahnuť ho koherentne a systematicky (pozri v tomto zmysle rozsudky Engelmann, C-64/08, EU:C:2010:506, bod 35, ako aj Pfleger a i., C-390/12, EU:C:2014:281, bod 43 a citovanú judikatúru).

40 Identifikácia cieľov, ktoré naozaj sleduje vnútroštátna právna úprava, patrí v rámci veci predloženej Súdnemu dvoru na základe článku 267 ZFEÚ do právomoci vnútroštátneho súdu. Navyše je tiež úlohou vnútroštátneho súdu, aby pri súčasnom zohľadnení pokynov poskytnutých Súdnym dvorom overil, či obmedzenia uložené dotknutým členským štátom, pokiaľ ide o ich proporcionalitu, spĺňajú podmienky vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok Pfleger a i., EU:C:2014:281, body 47 a 48, ako aj citovanú judikatúru).

41 Pokiaľ ide najskôr o ciele uvedené talianskou vládou, týkajúce sa predchádzania praniu špinavých peňazí a nevyhnutnosti obmedziť únik do zahraničia alebo prísun do Talianska kapitálu, ktorého pôvod je neurčitý, a bez toho, aby bolo potrebné určiť, či tieto ciele môžu spadať pod pojem verejný poriadok, stačí v prvom rade konštatovať, že, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, orgány členského štátu nemôžu vo všeobecnosti a bez rozlíšenia platne predpokladať, že organizácie a subjekty usadené v inom členskom štáte sa dopúšťajú trestnej činnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Španielsko, EU:C:2009:618, bod 39 a citovanú judikatúru).

42 Ďalej treba uviesť, že, ako pripomína Európska komisia, talianska vláda nepredkladá dôkaz, že hoci produkt organizovanej trestnej činnosti v Taliansku dosahuje veľké rozmery, bol dosiahnutý v celom rozsahu alebo z podstatnej časti v zahraničí.

43 Navyše všeobecné vylúčenie daňového oslobodenia sa zdá neprimerané, lebo ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na boj proti praniu špinavých peňazí vzhľadom na skutočnosť, že členské štáty majú v tomto ohľade k dispozícii iné prostriedky, ako je napríklad smernica 2005/60, ktorá má za cieľ boj proti praniu špinavých peňazí a ktorá sa uplatňuje na kasína podľa jej článku 2 ods. 1 bodu 3 písm. f).

44 Nakoniec nemožno vylúčiť, že boj proti závislosti na hrách spadá pod ochranu verejného zdravia (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Španielsko, EU:C:2009:618, bod 40 a citovanú judikatúru) a mohol by z tohto titulu odôvodniť diskriminačné obmedzenie slobodného poskytovania služieb.

45 Ako totiž uvádza belgická vláda, Súdny dvor opakovane uznal osobitný charakter oblasti hazardných hier, kde na rozdiel od zavedenia slobodnej a nenarušenej hospodárskej súťaže na tradičnom trhu môže viesť uplatnenie takejto hospodárskej súťaže na veľmi špecifickom trhu, to znamená medzi viacerými prevádzkovateľmi, ktorí majú licenciu na šírenie tých istých hazardných hier, k vzniku škodlivého účinku spojeného s tým, že títo prevádzkovatelia sú nútení súperiť vo vynaliezavosti, aby ich ponuka bola atraktívnejšia než ponuka ich konkurentov, a tak zvyšovať výdavky spotrebiteľov spojené s hrami, ako aj riziko ich závislosti (pozri najmä rozsudky Pfleger a i., EU:C:2014:281, bod 46 a citovanú judikatúru, ako aj Digibet a Albers, EU:C:2014:1756, bod 31 a citovanú judikatúru).

46 Za okolností, ako sú tie dotknuté vo veci samej, však zdanenie členským štátom výhier pochádzajúcich z herní hazardných hier usadených v iných členských štátoch a oslobodenie takýchto výhier pochádzajúcich z herní hazardných hier usadených na jeho území, nezabezpečujú uskutočňovanie cieľa boja proti závislosti na hrách koherentným spôsobom, keďže takéto oslobodenie môže povzbudiť spotrebiteľov zúčastňovať sa na hazardných hrách tým, že majú možnosť získať z neho prospech (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Španielsko, EU:C:2009:618, bod 41).

47 Z toho vyplýva, že diskriminácia dotknutá vo veci samej nie je odôvodnená v zmysle článku 52 ZFEÚ.

48 Z vyššie uvedených úvah preto vyplýva, že na položenú prejudiciálnu otázku treba odpovedať tak, že články 52 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej dani z príjmov podliehajú výhry z hazardných hier získané v herniach usadených v iných členských štátoch a od tejto dane sú oslobodené obdobné príjmy, ak pochádzajú z herní usadených na území tohto štátu.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Články 52 ZFEÚ a 56 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej dani z príjmov podliehajú výhry z hazardných hier získané v herniach usadených v iných členských štátoch a od tejto dane sú oslobodené obdobné príjmy, ak pochádzajú z herní usadených na území tohto štátu.

Podpisy